

Mia eta Luc

Hondartzako herri txiki batean, Mia eta haren anaia zaharra, Luc, bizi ziren. Biak oso jostalariak ziren. Mia eta Luc banaezinak ziren, baina batzuetan borrokan eta elkarri min egiten zioten. Egia esan, Lucek, bere arreba asko maite bazuen ere, askotan frustratuta sentitzen zen, Miak beti gauzak bere erara egin nahi zituelako. Hark hareazko gaztelu handiak eta sendoak eraiki nahi zituen, Miak, berriz, maskorrak bildu eta harean marraztea nahiago zuen. Horrek bien arteko eztabaida txikiak sortu zituen, bakoitzak bere jolasteko modua inposatu nahi baitzuen.

Gau batean, Mia ohean zegoela, Biel izeneko sagu oso berezi bat agertu zen. Sagu magiko honek Miari esan zion bere nahiak entzun zituela eta Lucekin bakea aurkitzen laguntzeko etorri zela.

Miak irribarre egin zuen hunkituta eta Bieli galdetu zion nola egin zezakeen. Bielek azaldu zion hondartzako herrian zehar sakabanatuta zeuden hiru objektu magiko aurkitu behar zituela. Objektu hauekin, bera eta Lucen arteko bakea eta harmonia ekarriko zuen sorginkeria bat egin zezakeen.

Miak erronka erabakitasunez onartu zuen, benetan bere anaia maitearekin zuen harremana hobetu nahi baitzuen. Ulertu zuen haien

eztabaida txikiak gauzak ikusteko modu desberdinen ondorio zirela, eta elkar hobeto ulertzeko irtenbide bat aurkitu behar zela.

Begietan determinazioa distiratsu zuela, Miak objektu magikoak bilatzera abiatu zen. Lehenengo zeregina bakearen maskorra aurkitzea zen, hondartzako txoko sekretu batean bakarrik aurkitzen zen txirla magiko bat. Miak harean zehar ibili zen arroken artean bilatzen, azkenean leku ezkutua aurkitu zuen arte.

Iritsi zenean, bakearen maskorra ikusi zuen, argi leun batekin distira egiten. Miak, delikatuki, maskorra hartu eta bere misioarekin jarraitu zuen. Bigarren zeregina Konkordioaren Izarra aurkitzea zen, urtean gau bakar batean bakarrik zeruan distiratzen zuen izar magikoa.

Miak Bielen argibideak jarraitu eta hondartzara joan zen, zerura begira itxaropenez. Eta, gau berezi batean, Konkordioaren Izarra ikusi zuen bere bidea argi leun eta baketsu batekin argitzen. Bihotzean pozarekin, Miak izarra hartu eta bere bilaketa jarraitu zuen.

Hirugarren eta azken zeregina Ulermenaren Txipiroia aurkitzea zen, itsasoaren sakonean bizi den animalia magiko txiki bat. Zalantzarik gabe, Mia itsasoko ur kristalinoetan sartu eta txibia bilatu zuen erabakitasunez.

Pixka bat bilatzen aritu ondoren, txibia txikia itsasoaren sakonean distira egiten ikusi zuen. Arnasa sakon hartuz, Miak txibia hartu eta uretatik atera zen bere altxorrarekin. Objektu magiko guztiak eskuetan zituela, Mia etxera abiatu zen.

Iritsi zenean, Luc zain zegoen begirada bitxi batekin. Miak gertatutako guztia kontatu zion eta nola bildu zituen objektu magikoak bien arteko bakea lortzeko. Emozio handiz, Miak sorginkeria egin zuen, eta argi magiko batek bete zuen bere gela.

Lucek eta Miak elkarri begiratu zioten begietara eta bake eta ulermen sakona sentitu zuten bien artean. Ez zuten gehiago borrokatu edo elkarri minik egin nahi. Horren ordez, elkar besarkatzea erabaki zuten eta elkarri laguntzeko eta beti maitatzeko promesa egitea erabaki zuten.

Bielek, urrunetik begira, pozik irribarre egin zuen. Bere misioa bete zen, eta bakea eta harmonia berriro ere nagusitu ziren hondartzako herrian. Mia eta Luc zoriontsu bizi izan ziren betiko, bakearen eta ulermenaren magiari esker.